

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Alimenty](#) > [Austria](#)

Alimenty

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Co w praktyce oznaczają pojęcia „świadczenia alimentacyjne” oraz „obowiązek alimentacyjny”? Na kim spoczywa obowiązek wypłaty świadczenia alimentacyjnego na rzecz innej osoby?

Świadczenia alimentacyjne służą zaspokojeniu wszystkich usprawiedliwionych – tj. koniecznych i normalnych – potrzeb materialnych, z należyтым uwzględnieniem indywidualnej sytuacji życiowej. Potrzeby te obejmują w szczególności żywność, odzież i obuwie, mieszkanie (w tym ogrzewanie i energię elektryczną), opiekę zdrowotną, środki higieny, dodatkowe składki na ubezpieczenie społeczne, spędzanie czasu wolnego i wypoczynek, korzystanie z kultury i uprawianie sportu, komunikację i środki masowego przekazu (telefon, radio, telewizję, internet), a także kształcenie i szkolenie. Alimenty nie obejmują kwot na powiększenie majątku danej osoby ani jej prywatnego ubezpieczenia emerytalnego.

Obowiązek alimentacyjny oznacza obowiązek dostarczania odpowiednich środków na utrzymanie. Zakres roszczeń alimentacyjnych zależy od faktycznych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Obowiązek alimentacyjny obciąża:

- rodziców względem ich dzieci i wnuków,
- dzieci względem ich rodziców i dziadków,
- małżonka i zarejestrowanego partnera względem drugiego małżonka i drugiego zarejestrowanego partnera.

2 Do jakiego wieku dziecko ma prawo do otrzymywania świadczeń alimentacyjnych? Czy przepisy dotyczące świadczeń alimentacyjnych różnią się w odniesieniu do osób nieletnich i dorosłych?

Nie istnieje górna granica wieku, powyżej której dziecku nie przysługuje świadczenie alimentacyjne. Dziecko ma prawo otrzymywać świadczenia alimentacyjne do czasu, gdy jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Różnice pomiędzy roszczeniami alimentacyjnymi osób małoletnich i dorosłych dotyczą przede wszystkim sposobu ich sądowego dochodzenia.

3 Czy aby otrzymać świadczenia alimentacyjne, konieczne jest złożenie wniosku do właściwego organu lub sądu? Jakie są główne etapy takiej procedury?

Roszczeń alimentacyjnych dochodzi się na drodze sądowej.

Małżonkowie i zarejestrowani partnerzy muszą dochodzić swoich roszczeń w drodze spornego postępowania cywilnego poprzez wytoczenie powództwa. Sąd (w praktyce w składzie jednoosobowym) rozstrzyga sprawę, wydając wyrok, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego. W związku z postępowaniem o rozwód albo o rozwiązanie związku partnerskiego lub z postępowaniem alimentacyjnym małżonkowie i zarejestrowani partnerzy mogą również wystąpić o zarządzenie tymczasowe w sprawie tymczasowego świadczenia alimentacyjnego. Sąd decyduje o takim wniosku po przeprowadzeniu postępowania dowodowego.

Alimentów na dzieci dochodzi się w postępowaniu nieprocesowym (*Außerstreitverfahren*). Ma to również zastosowanie w przypadku dzieci pełnoletnich. Sąd opiekuńczy (*Pflegschaftsgericht*), w praktyce obradujący w składzie jednego referendarza (*Rechtspfleger*), rozstrzyga sprawę w drodze postanowienia po przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Ponadto w związku z postępowaniem alimentacyjnym dziecko może wystąpić o zarządzenie tymczasowe w sprawie tymczasowego świadczenia alimentacyjnego. Sąd rozstrzyga taki wniosek po przeprowadzeniu postępowania dowodowego. Małoletnie dziecko może zażądać tymczasowego świadczenia alimentacyjnego również niezależnie od postępowania alimentacyjnego.

4 Czy można złożyć wniosek w imieniu krewnego (jeżeli tak, to w jakim stopniu pokrewieństwa?) lub osoby małoletniej?

Wniosek o ustalenie wysokości lub wszczęcie egzekucji świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniego dziecka może złożyć jego przedstawiciel ustawowy, tj. osoba sprawująca władzę rodzicielską (*Obsorge*) nad dzieckiem. Za jego zgodą dziecko może reprezentować w postępowaniu także urząd ds. opieki społecznej nad dziećmi i młodzieżą (*Kinder- und Jugendhilfeträger*).

We wszystkich pozostałych przypadkach reprezentować małoletnie dziecko w postępowaniu alimentacyjnym mogą tylko osoby posiadające pełnomocnictwo lub sprawujące zarządzoną sądownie opiekę (*Erwachsenenvertreter*).

5 Jeżeli planuję wnieść sprawę do sądu, w jaki sposób mogę uzyskać informację, który sąd jest właściwy?

Właściwość w sprawach alimentacyjnych jest określona ustawowo.

Zgodnie z § 114 ustawy o jurysdykcji sądów (*Jurisdiktionsnorm* – JN) sąd opiekuńczy (*Pflegschaftsgericht*) jest właściwy także do rozstrzygania spraw dotyczących ustawowych roszczeń alimentacyjnych małoletniego dziecka. W sprawach ustawowych roszczeń alimentacyjnych innych krewnych w linii prostej jurysdykcję ma sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu uprawnionego

(ogólna właściwość miejscowa sądu – *allgemeiner Gerichtsstand*).

Zgodnie z § 76a ustawy o jurysdykcji sądów w sprawach dotyczących świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonków lub zarejestrowanych partnerów właściwy jest sąd, przed którym toczy się postępowanie o rozwód albo o rozwiązanie związku partnerskiego. Jeśli takie postępowanie nie zostało wszczęte, jurysdykcję określa się według ogólnej właściwości miejscowej sądu dla pozwanego (§§ 65–71 JN).

6 Czy aby wnieść sprawę do sądu jako wnioskodawca, muszę być reprezentowany przez pełnomocnika (np. prawnika, organ administracyjny na szczeblu centralnym lub lokalnym)? Jeżeli nie, jakie procedury mają zastosowanie?

Alimenty na dzieci: W pierwszej instancji strony nie muszą być reprezentowane przez pełnomocnika. Jeśli jednak strony zdecydują się na zastępstwo procesowe, w postępowaniach, w których przedmiotem sporu jest suma pieniężna lub wartość materialna przekraczająca 5000 euro, pełnomocnikiem w sądzie może być tylko adwokat (*Rechtsanwalt*); jest to tzw. względny przymus adwokacki (*relative Anwaltpflicht*), § 101 ust. 1 ustawy o postępowaniu nieprocesowym (*Außerstreitgesetz*, AußStrG). W postępowaniu odwoławczym obowiązuje bezwzględny przymus adwokacki (*absolute Anwaltpflicht*).

Świadczenia alimentacyjne na rzecz małżonków lub zarejestrowanych partnerów: W pierwszej instancji strony nie muszą być reprezentowane przez pełnomocnika. Jeśli jednak strony zdecydują się na zastępstwo procesowe, w postępowaniach, w których przedmiotem sporu jest suma pieniężna lub wartość materialna przekraczająca 5000 euro, pełnomocnikiem w sądzie może być tylko adwokat (*Rechtsanwalt*); jest to tzw. względny przymus adwokacki (*relative Anwaltpflicht*), § 29 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego (Zivilprozessordnung, ZPO). W postępowaniu odwoławczym obowiązuje bezwzględny przymus adwokacki (*absolute Anwaltpflicht*).

7 Czy muszę wnieść opłatę sądową, aby wnieść sprawę do sądu? Jeżeli tak, to jaka jest przybliżona wysokość tych opłat? Czy w przypadku nieposiadania wystarczających środków finansowych mogę ubiegać się o pomoc prawną w celu pokrycia kosztów postępowania?

Wysokość opłat sądowych w sprawach alimentacyjnych zależy od wartości przyznanych alimentów. Stąd podstawą wymiaru opłat z tytułu roszczeń alimentacyjnych przyznanych za przeszły okres jest zasądzona kwota. W sprawach dotyczących przyszłych świadczeń alimentacyjnych jako podstawę wymiaru opłat należy przyjmować roczną wysokość świadczeń. Jeżeli uprawnienie do świadczeń alimentacyjnych jest przyznawane na okres krótszy niż rok, jako podstawę wymiaru opłat należy przyjąć łączną kwotę alimentów [uwaga 1 do pozycji 7 tabeli opłat ustawy o kosztach sądowych (Gerichtsgebührengesetz, GGG) dla postępowań w sprawie świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci; § 15 ust. 5 GGG dla postępowań w sprawie świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonków lub zarejestrowanych partnerów].

Wysokość opłat zależy także od charakteru postępowania – odróżnia się tutaj postępowanie nieprocesowe w sprawie świadczeń alimentacyjnych na rzecz dzieci i postępowanie w sprawie świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonka lub zarejestrowanego partnera.

W sprawach dotyczących alimentów na rzecz dzieci wnioskodawcy, którzy są małoletni (poniżej 18. roku życia), są zwolnieni z opłat.

W przypadku wnioskodawców dorosłych opłata ryczałtowa od orzeczeń i ugód dotyczących roszczeń alimentacyjnych wynosi 0,5% wartości przyznanej kwoty (pozycja 7 tabeli opłat GGG). Opłatę uiszcza dłużnik alimentacyjny (tj. osoba zobowiązana do płacenia alimentów). W przypadku gdy kwota alimentów przyznana na mocy prawomocnego orzeczenia lub w drodze ugody zostanie podwyższona w wyniku nowego wniosku, jako podstawę wymiaru opłat należy przyjąć różnicę pomiędzy nowo przyznaną kwotą a dotychczasową kwotą alimentów.

Przykład: zasądzono przyszłe alimenty w wysokości 250 euro miesięcznie.

Ryczałtowa opłata wynosi 15 euro ($250 \text{ euro} * 12 * 0,05$).

Jeżeli osoba dorosła zobowiązana do płacenia alimentów wystąpi z wnioskiem o obniżenie kwoty alimentów, (stała) opłata ryczałtowa wynosi 15,00 euro. Opłata ta nie jest pobierana, jeśli wniosek zostanie rozstrzygnięty na korzyść wnioskodawcy (uwaga 3 do pozycji 7 tabeli opłat GGG). W przypadku postępowań dotyczących świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonka lub zarejestrowanego partnera należy zastosować pozycję 1 tabeli opłat GGG.

W przypadku postępowań dotyczących świadczeń alimentacyjnych na rzecz małżonka lub zarejestrowanego partnera należy zastosować pozycję 1 tabeli opłat GGG. Opłata ryczałtowa jest należna tylko od powództwa, na którego podstawie wszczynane jest postępowanie; poszczególne przedziały wysokości opłat wynikają z podstawy ich wymiaru. Jako ilustrację przedstawiono poniżej wyciąg z tabeli opłat zgodnie z pozycją 1 tabeli opłat GGG (stan na 4 maja 2023 r.):

wartość przedmiotu sporu – wysokość opłat

do 150 euro włącznie – 25 euro

od powyżej 150 euro do 300 euro – 48 euro

od powyżej 300 euro do 700 euro – 68 euro

od powyżej 700 euro do 2 000 euro – 114 euro

od powyżej 2 000 euro do 3 500 euro – 182 euro

od powyżej 3 500 euro do 7 000 euro – 335 euro

od powyżej 7 000 euro do 35 000 euro – 792 euro

od powyżej 35 000 do 70 000 euro – 1 556 euro

Zgodnie z §§ 63–73 kodeksu postępowania cywilnego sąd przychyli się do wniosku o pomoc prawną (*Verfahrenshilfe/Prozesskostenhilfe*) w postępowaniu cywilnym, jeśli strona nie jest w stanie ponieść kosztów prowadzenia postępowania bez uszczerbku dla swojego utrzymania w koniecznym zakresie (*notwendiger Unterhalt*). Zgodnie z § 7 ust. 1 AußStrG przepisy te stosuje się odpowiednio także w postępowaniu nieprocesowym (*Verfahren außer Streitsachen*), np. w postępowaniu dotyczącym alimentów na dzieci.

Wysokość środków na utrzymanie w koniecznym zakresie nie jest ściśle określona i kształtuje się pomiędzy statystycznym średnim dochodem pracownika a minimum socjalnym. Uważa się, że konieczne środki na utrzymanie nie są zapewnione, jeśli strona i jej uprawniona rodzina nie są w stanie pokryć kosztów nawet skromnego utrzymania; należy przy tym uwzględnić dający się spieniężyć majątek lub możliwość gromadzenia oszczędności podczas długotrwałego postępowania. Możliwe jest także udzielenie częściowej pomocy prawnej (*Teilverfahrenshilfe*).

Pomoc prawna może zostać przyznana tylko wówczas, gdy powództwo planowane przez powoda albo obrona pozwanego nie są wyraźnie nieuzasadnione lub nie są pozbawione szansy na powodzenie. Na jej udzielenie nie ma wpływu obywatelstwo posiadane przez stronę.

Pomoc prawna obejmuje w szczególności tymczasowe zwolnienie z opłat sądowych, kosztów świadków, honorariów biegłych sądowych i tłumaczy, ale także z kosztów podróży w przypadku, gdy konieczne jest osobiste stawiennictwo strony. W przypadku gdy istnieje ustawowy przymus adwokacki (np. postępowania w sprawie środków zaskarżenia) lub gdy uznaje się to za konieczne w danych okolicznościach sprawy stronie przyznawana jest tymczasowo bezpłatna pomoc austriackiego adwokata. Pomoc adwokata obejmuje także doradztwo prawne przed rozpoczęciem procesu dotyczące możliwości ugody pozasądowej.

Zgodnie z § 71 kodeksu postępowania cywilnego stroną korzystającą z pomocy prawnej należy zobowiązać do zapłaty całości lub części kosztów, z których została tymczasowo zwolniona i które nie zostały jeszcze uregulowane, a także honorarium przydzielonego jej adwokata (zgodnie z odpowiednimi stawkami), kiedy tylko jest w stanie dokonać takich płatności bez uszczerbku dla swojego utrzymania w koniecznym zakresie. Po upływie trzech lat od końca postępowania nie można już nałożyć obowiązku spłaty tych kwot. Aby sprawdzić, czy spełnione są warunki powodujące obowiązek zwrócenia kosztów pomocy prawnej, sąd może zażądać od strony, aby przedstawiła w odpowiednim terminie nowe oświadczenie majątkowe poparte dowodami z dokumentów.

8 Jaką formę świadczeń alimentacyjnych może przyznać sąd? W jaki sposób obliczana jest wysokość świadczeń alimentacyjnych? Czy decyzja sądu może zostać skorygowana w celu uwzględnienia zmian kosztów utrzymania lub sytuacji rodzinnej? Jeżeli tak, w jaki sposób (np. za pomocą systemu automatycznej indeksacji)?

Sąd przyznaje alimenty w postaci świadczenia pieniężnego. W przypadku rodzica, który prowadzi gospodarstwo domowe, za jego wkład w zaspokojenia potrzeb dziecka uznaje się opiekę nad dzieckiem. Na drugim z rodziców spoczywa obowiązek alimentacyjny w postaci świadczenia pieniężnego.

Wysokość świadczeń alimentacyjnych na rzecz dziecka zależy od możliwości rodziców oraz potrzeb dziecka i jest określana indywidualnie. Zgodnie z opracowaną w orzecznictwie metodą wartości procentowych (*Prozentwertmethode*) przyjmuje się orientacyjnie, że dłużnik alimentacyjny musi zapłacić określony odsetek swojego dochodu miesięcznego netto:

- 16% w przypadku dzieci w wieku poniżej 6 lat,
- 18% w przypadku dzieci w wieku od 6 do 10 lat,
- 20% w przypadku dzieci w wieku od 10 do 15 lat oraz
- 22% w przypadku dzieci w wieku powyżej 15 lat.

Jeśli na dłużniku alimentacyjnym spoczywa większa liczba obowiązków alimentacyjnych, fakt ten uwzględnia się poprzez zredukowanie odpowiedniej wielkości procentowej. Za każde uprawnione do świadczenia alimentacyjnego dziecko poniżej 10. roku życia odlicza się po 1 punkcie procentowym, za każde dziecko powyżej 10. roku życia – po 2 punkty procentowe, a za każdego uprawnionego do świadczenia alimentacyjnego małżonka – od 0 do 3 punktów procentowych (w zależności od własnych dochodów małżonka).

W orzecznictwie wprowadzono górny limit roszczeń alimentacyjnych (tzw. granica luksusu – *Luxusgrenze*), który wynosi od dwu- do trzykrotności średniej kwoty na podstawowe utrzymanie (*Regelbedarf*) (której wysokość również wynika z orzecznictwa Kwota ta jest dostosowywana raz w roku i od 1 stycznia 2023 r. wynosi miesięcznie na każde dziecko:

Kwota na podstawowe utrzymanie

jaką podaje Danninger (ÖA 1972, 17), obliczana przez Sąd Krajowy ds. Cywilnych w Wiedniu (Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien)

(kwoty w euro)

Lata	od 19 lat					
	od 0 lat	od 3 lat	od 6 lat	od 10 lat	od 15 lat	od 2022 r.: od 20 lat
1 stycznia 2023 r. – 31 grudnia 2023 r.	320	320	410	500	630	720
1 stycznia 2022 r. – 31 grudnia 2022 r.	290	290	370	450	570	650
1 lipca 2021 r. – 31 grudnia 2021 r.	219	282	362	414	488	611
1 lipca 2020 r. – 30 czerwca 2021 r.	213	274	352	402	474	594
1 lipca 2019 r. – 30 czerwca 2020 r.	212	272	350	399	471	590
1 lipca 2018 r. – 30 czerwca 2019 r.	208	267	344	392	463	580
1 lipca 2017 r. – 30 czerwca 2018 r.	204	262	337	385	454	569
1 lipca 2016 r. – 30 czerwca 2017 r.	200	257	331	378	446	558
1 lipca 2015 r. – 30 czerwca 2016 r.	199	255	329	376	443	555
1 lipca 2014 r. – 30 czerwca 2015 r.	197	253	326	372	439	550
1 lipca 2013 r. – 30 czerwca 2014 r.	194	249	320	366	431	540
1 lipca 2012 r. – 30 czerwca 2013 r.	190	243	313	358	421	528
1 lipca 2011 r. – 30 czerwca 2012 r.	186	238	306	351	412	517
1 lipca 2010 r. – 30 czerwca 2011 r.	180	230	296	340	399	501
1 lipca 2009 r. – 30 czerwca 2010 r.	177	226	291	334	392	492
1 lipca 2008 r. – 30 czerwca 2009 r.	176	225	290	333	391	491
1 lipca 2007 r. – 30 czerwca 2008 r.	171	217	281	322	378	475
1 lipca 2006 r. – 30 czerwca 2007 r.	167	213	275	315	370	465
1 lipca 2005 r. – 30 czerwca 2006 r.	164	209	270	309	363	457
1 lipca 2004 r. – 30 czerwca 2005 r.	160	204	264	302	355	447
1 lipca 2003 r. – 30 czerwca 2004 r.	157	200	258	296	348	438

Kwoty od 1972 r. do 2002 r. określono w poniższej tabeli: [Regelbedarf 1972-2002](#)

Wysokość świadczenia alimentacyjnego na rzecz małżonka lub zarejestrowanego partnera w trakcie trwania małżeństwa lub zarejestrowanego związku partnerskiego określa się także na podstawie możliwości dłużnika alimentacyjnego i potrzeb uprawnionego i musi być ustalana osobno dla każdego przypadku. Zgodnie z opracowaną w orzecznictwie metodą wartości procentowych przyjmuje się orientacyjnie, że podstawą określenia wymiaru roszczenia alimentacyjnego mniej zarabiającego małżonka lub zarejestrowanego partnera jest 40% dochodu rodziny (dochodu netto obu małżonków lub zarejestrowanych partnerów), pomniejszone o jego/jej własne dochody. Jeśli jeden z małżonków lub zarejestrowanych partnerów prowadzi gospodarstwo domowe i nie posiada własnych dochodów, przysługuje mu jedna trzecia (33%) dochodu netto zarabiającego współmałżonka/partnera. Należy także uwzględnić dodatkowe obowiązki sprawowania pieczy (*Sorgepflichten*)

(poprzez odliczenia wartości procentowych).

9 W jaki sposób wypłacane są świadczenia alimentacyjne i komu?

Alimenty płaci się z góry na początku danego miesiąca [§ 1418 austriackiego kodeksu cywilnego (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, ABGB); § 70 ustawy o małżeństwie (Ehegesetz); § 22 ust. 1 ustawy o zarejestrowanych związkach partnerskich (Eingetragene Partnerschaft-Gesetz, EPG)]. Płatność należy przekazywać osobie uprawnionej lub jej przedstawicielowi [rodzicowi, osobie sprawującej zarządzoną sądownie opiekę (*Erwachsenenvertreter*)].

10 Jeżeli dana osoba (dłużnik alimentacyjny) nie płaci dobrowolnie, jakie działania można podjąć, aby zmusić taką osobę do zapłaty?

O ile wysokość świadczenia alimentacyjnego została już określona w drodze odpowiedniego postępowania (*Titelverfahren*) przeciwko dłużnikowi, możliwe jest przeprowadzenie egzekucji (*Zwangsvollstreckung*) zgodnie z przepisami ogólnymi.

11 Proszę opisać w skrócie wszelkie ograniczenia środków egzekucyjnych, w szczególności przepisy dotyczące ochrony dłużnika oraz termin przedawnienia lub termin zawity w ramach obowiązującego w państwa kraju systemu egzekwowania.

Dłużnikowi, którego nazywa się w postępowaniu egzekucyjnym „zobowiązanym” (*Verpflichteter*), przysługuje zatrzymanie kwoty odpowiadającej minimum socjalnemu, która nie podlega zajęciu (*unpfändbarer Freibetrag*). Wysokość minimum socjalnego podlega corocznej waloryzacji i zależy od wielu czynników. Zgodnie z § 291b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym (Exekutionsordnung - EO), w przypadku egzekucji z tytułu ustawowego świadczenia alimentacyjnego zobowiązanemu przysługuje tylko 75% minimum socjalnego. Z kwoty różnicy pomiędzy tym okrojonym minimum socjalnym a ogólnie przyjętym minimum socjalnym zaspokajane są w pierwszej kolejności bieżące ustawowe roszczenia alimentacyjne - niezależnie od określonej dla nich kolejności zaspokojenia - proporcjonalnie do wysokości bieżących miesięcznych kwot alimentów. W tym względzie wierzycielom alimentacyjnym przysługuje zatem pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi wierzycielami.

Roszczenia zasądzone prawomocnym wyrokiem (*Judikatschulden*) przedawniają się dopiero po upływie 30 lat, czyli podlegają egzekucji sądowej przez cały ten okres.

W odniesieniu do egzekucji roszczeń alimentacyjnych nie obowiązują żadne szczególne terminy zawite.

12 Czy istnieje organizacja lub organ, które pomagają przy dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych?

Do celów ustalenia wysokości lub wszczęcia egzekucji świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniego dziecka jego przedstawicielem jest urząd ds. opieki społecznej nad dziećmi i młodzieżą, jeśli wyraził na to zgodę na piśmie zwykły przedstawiciel ustawowy dziecka.

13 Czy organizacje (rządowe lub prywatne) mogą dokonywać wypłaty zaliczek z tytułu świadczeń alimentacyjnych w całości lub w części w zastępstwie dłużnika?

Zaliczka alimentacyjna służy zapewnieniu utrzymania małoletnich dzieci, w sytuacji gdy jedno z rodziców nie wywiązuje się (lub wywiązuje się nieregularnie) ze swoich obowiązków alimentacyjnych. Zaliczka alimentacyjna jest przyznawana przez państwo na odpowiedni wniosek. Wniosek przedkłada w sądzie w imieniu dziecka rodzic, który jest uprawniony do jego reprezentowania.

Małoletnie dziecko jest uprawnione do świadczeń alimentacyjnych, jeżeli:

- ma zwykle miejsce pobytu w Austrii,
- jest obywatelem Austrii lub państwa członkowskiego UE/EOG albo bezpaństwowcem oraz
- nie zamieszkuje we wspólnym gospodarstwie domowym z dłużnikiem alimentacyjnym.

Zaliczkę alimentacyjną przyznaje się na okres maksymalnie pięciu lat, licząc od początku miesiąca, w którym złożono wniosek. Jest ona wypłacana uprawnionej osobie przez wyższy sąd krajowy (*Oberlandesgericht*) pierwszego dnia każdego miesiąca z góry.

14 Jeżeli zamieszkuje na terytorium danego państwa członkowskiego, a dłużnik alimentacyjny zamieszkuje w innym państwie:

Jeśli dłużnik alimentacyjny mieszka za granicą i nie posiada w Austrii żadnego majątku mogącego być przedmiotem egzekucji, egzekucja musi być prowadzona za granicą. Odpowiednie wnioski składa się za pośrednictwem organu centralnego (§ 8 ustawy z 2014 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych w stosunkach z innymi państwami - *Auslandsunterhaltsgesetz* 2014).

14.1 Czy mogę uzyskać pomoc organu rządowego lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

Przy dochodzeniu lub egzekwowaniu swoich roszczeń wierzyciel alimentacyjny może liczyć na pomoc zarówno urzędów ds. opieki społecznej nad dziećmi i młodzieżą w starostwach powiatowych (*Bezirkshauptmannschaften*) lub urzędach miasta (*Magistrate*), jak i sądów rejonowych (*Bezirkgerichte*). Organ centralny przekazuje wnioski za granicę.

14.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z danym organem lub organizacją?

W godzinach przyjęć interesantów w urzędach i sądach; organ centralny udziela informacji także drogą telefoniczną i mailową.

15 Jeżeli przebywam w innym państwie, a dłużnik przebywa w danym państwie członkowskim:

Po otrzymaniu wniosku wierzyciela alimentacyjnego przez właściwy sąd wierzyciela takiego traktuje się zasadniczo w taki sam sposób, jakby mieszkał w Austrii.

Wnioski są przesyłane do sądu przez organ centralny. Sąd przyznaje również pomoc prawną i zwraca się do właściwej izby adwokackiej o wyznaczenie adwokata, który będzie pomagał wierzycielowi alimentacyjnemu w postępowaniu spornym (*Verfahrenshelfer*). Znający austriackie prawo zastępca prawny zagranicznego wierzyciela alimentacyjnego jest odpowiedzialny za przedkładanie wszelkich dalszych wniosków, przekazywanie otrzymanych kwot alimentów i informowanie o tych czynnościach (§ 9 ustawy z 2014 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych w stosunkach z innymi państwami - *Auslandsunterhaltsgesetz*).

15.1 Czy mogę złożyć wniosek bezpośrednio do takiego organu lub organizacji prywatnej w danym państwie członkowskim?

W świetle zasady współpracy pomiędzy dwoma organami centralnymi obowiązek udzielenia takiej pomocy spoczywa głównie na organach w państwie członkowskim miejsca zamieszkania.

15.2 Jeżeli tak, w jaki sposób mogę skontaktować się z tym organem lub organizacją prywatną i jaką pomoc mogę uzyskać?

Nie dotyczy.

16 Czy dane państwo członkowskie związane jest Protokołem haskim z

2007 r.?

Tak.

17 Jeżeli dane państwo członkowskie nie jest związane Protokołem haskim z 2007 r., jakie prawo ma zastosowanie do roszczenia alimentacyjnego zgodnie z przepisami międzynarodowego prawa prywatnego? Jakie są odpowiednie przepisy międzynarodowego prawa prywatnego?

Nie dotyczy.

18 Jakie są przepisy dotyczące dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach transgranicznych w UE zgodnie ze strukturą rozdziału V rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych?

Do 1 sierpnia 2014 r. bezpośrednio zastosowanie miały tylko przepisy tego rozdziału; po tej dacie dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach transgranicznych w UE reguluje także austriacka ustawa z 2014 r. w sprawie dochodzenia roszczeń alimentacyjnych w stosunkach z innymi państwami (§§ 10 i nast., austriacki dziennik urzędowy BGBl I nr 34/2014).

19 Jakie środki przyjęło dane państwo członkowskie w celu zapewnienia wykonywania zadań opisanych w art. 51 rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych?

Uprozczone procedury przesyłania dokumentów ustanowiono na mocy ustawy z 2014 r. o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych w stosunkach z innymi państwami w celu umożliwienia Departamentowi I 10 Federalnego Ministerstwa Sprawiedliwości zajmowania się stale rosnącą liczbą spraw bez powiększania personelu.

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 25/01/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.